

ΤΑ ΔΕΣΜΑ

Μία φιλοσοφική προσέγγιση των περιορισμών και των δυνατοτήτων του ανθρώπου

Του Αλέκου Χαραλαμπίδου

Προσωπική ιστοσελίδα www.omas-e.gr

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Δεν θα έχετε καμία αμφιβολία, ότι οι ικανότητές μας είναι περιορισμένες. Ασφαλώς με τις αισθήσεις σας, γίνεστε μερικός γνώστης του περιβάλλοντος που βρίσκεστε, δεν μπορείτε να είστε επόπτης του τι γίνεται σε μία άλλη χώρα, ούτε καν στην γειτονιά σας. Αλλά και η νόησή σας, η συνείδησή σας (όχι η ηθική), περιορίζεται από τις γνώσεις που αποκτήσατε. Είναι όμως μόνο αυτοί από τους περιορισμούς που ισχύουν για τον άνθρωπο, αποτελούν μόνο αυτοί την φυλακή του;

Η ΦΥΛΑΚΗ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Ο Πλάτων στην «Πολιτεία» θα αναφέρει τον μύθο του σπηλαιίου. Ήταν φυλακισμένοι σε μία σπηλιά άνθρωποι με τέτοια δεσμά, που έβλεπαν πάντοτε τις σκιές τους από το φως που βρισκόταν πίσω τους. Πίστεψαν ότι αυτός είναι ο κόσμος, ο κόσμος των σκιών. Ώσπου κάποιος απέδρασε και είδε το φως και την φύση έξω από την σπηλιά και περιχαρής γύρισε να το πει και να το περιγράψει στους φυλακισμένους.

Προφανώς ο Πλάτων θεωρούσε τον άνθρωπο φυλακισμένο και τα δεσμά του τον περιόριζαν να δει την πραγματικότητα, το φως, την φύση. Ο κόσμος των ιδεών για τον Πλάτωνα, είναι η απόδραση από την φυλακή του μάταιου τούτου κόσμου.

Οι ιδέες κατά τον Πλάτωνα είναι ουσίες ασώματες, άυλες και περιορίζονται στον κόσμο των ιδεών. Εκεί η ψυχή στην οποία υπάρχει ο νους, μετέρχεται και ο άνθρωπος αποκτά τις ιδέες, τις έννοιες και τις λέξεις. Είναι προφανές ότι για τον Πλάτωνα, αυτός ο κόσμος είναι ο κόσμος της ελευθερίας στον οποίο μετέρχεται η ψυχή μετά τον θάνατο και πιθανόν να εννοούσε ότι την απόδραση στον κόσμο των ιδεών, μπορούμε να πετύχουμε και πριν τον θάνατο.

ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ;

Κάθε έννοια που έχουμε για κάτι, από με το οποίο δηλαδή καταλαβαίνουμε το κάτι και το οποίο αναλύουμε με άλλες έννοιες για να το καταλάβουμε καλύτερα, αυτή η έννοια έχει και

την λέξη της. Με ήχους προφέρουμε μία λέξη, που αντιστοιχεί σε μία έννοια που καταλαβαίνουμε με τον νου. Και κάθε έννοια, αντιστοιχεί σε μία ιδέα.

Παράδοξα η άυλη ιδέα, προέρχεται από το ρήμα ορώ (βλέπω). Ο αόριστος δεύτερος του ρήματος ορώ είναι ίδον και ιδέος, ιδέα, ιδέον, είναι αυτό που πρέπει να δούμε. Αν και το βλέπω αφορά την ύλη, η λέξη ιδέα που διαβάζετε τώρα και η έννοια που αποκτήσατε, αφορά άυλες «πραγματικότητες», αφορά το μη Είναι.

Το Είναι, στην αρχαία είναι απαρέμφατο του ρήματος είμι (είμαι) και σημαίνει να είναι, ότι είναι, διά να είναι, θα είναι. Φιλοσοφικά όμως το Είναι κατά τον Δημόκριτο και τον Πλάτωνα και τους περισσότερους φιλοσόφους, αντιστοιχεί στην ύλη. Το Είναι είναι η ύλη (κατά τον Πυθαγόρα το Είναι είναι οι αριθμοί). Έτσι το μη Είναι, το ουκ Είναι, είναι το άυλο, η απουσία της ύλης. Ο Δημόκριτος θα πει, «κενόν τε μη Είναι» (και το κενό μη Είναι) και το κενό είναι απουσία ύλης. Αλλά και ο κόσμος των ιδεών είναι άυλος.

Ο άυλος κόσμος των ιδεών, προιδαάζει την «ύπαρξη» και την επενέργεια του Ποιητή να δημιουργήσει τον κόσμο. Πιθανόν ο Πλάτων που προφήτευσε την έλευση του Υιού Θεού Λόγου (στην προς Ερμεία και Κορίσκο επιστολή που σώζει ο Ωριγένης), δεν ολοκλήρωσε την θεωρία του και να συνδέσει τον κόσμο των ιδεών με τον Ποιητή. Αλλά και ο Δημόκριτος αν και βαθειά ένθεος, πιθανόν να μην συνέδεσε τον Ποιητή, με την εκ μηδενός γένεση της ύλης. Για τον Δημόκριτο «μηδέν τε εκ του μη όντος γίνεσθαι και μηδέ εις τον μη ον φθείρεσθαι» (και το μηδέν από μη ον (τίποτε), γίνεται (ύλη) και ποτέ δεν φθείρεται στο μη ον). Για να γίνει καλύτερα καταληπτό αυτό, «δεν τας άτομους ονόμαζε, μη-δεν το κενό), («δεν» ονόμαζε τις άτομες (από όπου ξεκινά η ύλη) και μη-δεν το κενό).

Η μη σύνδεση των πρωτοκορυφαίων αυτών φιλοσόφων του μη Είναι με τον Ποιητή και δημιουργό των πάντων, θα περιορίσει την τεράστια εμβέλεια των θεωριών τους και η αποκατάσταση θα γίνει με την αποκάλυψη που έγινε με τις διδασκαλίες του Ιησού. Ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης θα το κάνει.

Αλλά η αποκάλυψη προϋποθέτει ότι ο κόσμος των ιδεών, βρίσκεται στην νόηση και την φαντασία του Θεού και είναι η τρίτη υπόστασή του. Ο Πλάτων και ο Σωκράτης προϋπέθεταν ότι έτσι είναι. Τώρα ο Λόγος η δεύτερη υπόσταση (που δίδαξε ο Ιησούς), η λογική θα συμπλέξει τις ιδέες και ο Θεός έχει έτσι συλλάβει την υπέρτατη θεωρία της Δημιουργίας.

Οι λέξεις της Ελληνικής γλώσσας, της γλώσσας που προσεγγίζει την νόηση του Θεού, την γλώσσα της φιλοσοφίας και των επιστημών, η ακριβέστερη και εναργέστερη γλώσσα, αριθμεί 5.500.000 περίπου λέξεις. Αντιστοιχούν αυτές σε έννοιες και ιδέες. Βέβαια υπάρχει μικρός αριθμός εννοιών (όπως ζάπινγκ), τις οποίες δεν καλύπτει η Ελληνική γλώσσα.

Εμείς λοιπόν οι άνθρωποι, δεν μπορούμε να περιορίσουμε την νόηση του Θεού, να περιορίζεται στις λέξεις έννοιες και ιδέες, που ο άνθρωπος έφθασε. Ο Θεός δεν περιορίζεται στον κόσμο των ιδεών που επινόησαν ή ανακάλυψαν οι άνθρωποι (όταν τις επινόησαν).

Αν λοιπόν ο Πλάτων θεωρούσε τον ανθρώπινο κόσμο των ιδεών, τον κόσμο της ελευθερίας, τότε τον περιόρισε και αυτός σε δεσμά και ο κόσμος της πλήρους ελευθερίας είναι ο κόσμος των ιδεών του Θεού.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΔΕΣΜΩΝ

Η θέση του ανθρώπου και το περιορισμένο των αισθήσεών του να γνωρίζει, το περιορισμένο γνώσης των εννοιών και ιδεών και θεωριών, προβάλλουν σαν ακατάλυτα δεσμά. Εμείς όμως θα κάνουμε μία νέα προσέγγιση των δεσμών. Ο φιλόσοφος θα κάνει επίγνωση των δυνατοτήτων του εαυτού του και του ανθρώπινου γένους και ίσως ανοίξει την οδό για την θέωση.

Όλοι γνωρίζουμε ότι στην φύση υπάρχουν νόμοι, όπως είναι ο νόμος της βαρύτητας. Την ύλη διέπουν οι νόμοι και οι νόμοι είναι λογικοί, είναι έκφραση της λογικής, του Υιού Θεού Λόγου «δι ού τα πάντα εγένετο» (διά του οποίου έγιναν τα πάντα), του Λόγου του διοικητή των πάντων (Ηράκλειτος). Ο Πατήρ Θεός (το αδιάστατο κενό), διά του Λόγου και με την εκπόρευση των ιδεών, θα συλλάβει και θα επιτελέσει την υπέρτατη θεωρία της δημιουργίας. Το άυλο, το μη Είναι, θα δράσει και θα «υπάρχει» δίπλα στο Είναι, την ύλη της οποίας είναι δημιουργός.

Ήδη διαγράψαμε τα δεσμά. Η ύλη και οι νόμοι που την διέπουν, είναι η επινόηση του Θεού και την δημιούργησε. Ο Θεός επινοεί με τις ιδέες και τα σύμπαντα θα είναι το αποτέλεσμα αυτής της επινόησης και το Είναι και το μη Είναι θα είναι τα ευρύτερα δεσμά .

Αν και αχρόνως εγεννήθη ο Υιός Θεός Λόγος και η εκπόρευση του Πνεύματος (αυτό γιατί αυτά μη Είναι και το μη Είναι, είναι εκτός χρόνου και σημειώνουμε ότι με τέτοια επιχειρήματα αποκρούστηκε ο Άρειος και ο Ευνόμιος από τους μεγάλους Αθανάσιο και Βασίλειο), η πρότερη κατάσταση του κενού, του Πατέρα Θεού δηλαδή, δεν είναι προσεγγίσιμη. Πως, αν νοούσε, αν ξαναποίησε κάτι και τι, δεν μπορούμε με τα δεσμά των προσεγγίσιμων ανθρωπίνων εννοιών, να υπολογίσουμε. Τα δεσμά μας με τις έννοιες που γνωρίζουμε, μας εγκλωβίζουν στην κατανόηση της ύλης και του Ποιητή μετά την γέννηση του Λόγου και την εκπόρευση του Πνεύματος.

ΟΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΑΝ ΔΕΣΜΑ

Όπως προσέγγιζαν οι φιλόσοφοι, η ύλη περιορίζεται στις τρεις διαστάσεις. Έτσι και η νόησή μας περιορίζεται σε αυτές. Η προσέγγιση περισσότερων διαστάσεων από την Φυσική ή τους μαθηματικούς, οδήγησε σε ακαταλαβίστικες και μη θεμελιωμένες λογικά θεωρίες. Έτσι ο συγγραφέας προσέγγισε μία μη Ευκλείδεια, αλλά λογική θεωρία. Μπορείτε να την βρείτε στην κοσμοθεωρία του ΤΟ ΙΔΙΟΝ, στην ιστοσελίδα του www.omas-e.gr.

Τώρα πλέον η μη Ευκλείδεια γεωμετρία κατασκευάζεται με τροποποίηση όλων των αιτημάτων του Ευκλείδη . Και αγόμαστε στο συμπέρασμα ότι ο κύβος με τις έξι έδρες του, ανταποκρίνεται στις τρεις διαστάσεις. Κάθε έδρα είναι μία ολογραφία σύμπαντος.

Τα Πολύεδρα του παππού Πλάτωνα (με τροποποίηση του οκταέδρου), προβάλλουν σαν την ενδεχόμενη δημιουργία συμπάντων, με λιγότερες ή περισσότερες διαστάσεις.

Πιθανή δημιουργία ιδίως του εικοεσαέδρου συμπάντων, αλλά και διαφυγή του ανθρώπινου γένους προς αυτά, ίσως σημάνει την μετουσία με την υπερνόηση, δηλαδή τον κόσμο των εννοιών του Θεού. Αλλά και ίσως γιατί όχι, τότε με τις έννοιες που είναι συνυφασμένες με την ύλη και που θα αποκτήσει, ίσως προσεγγιστεί η κατάσταση του Θεού, πριν γεννήσει τον άχρονο Λόγο και εκπορεύσει το Πνεύμα.